

for 150 m fra beboelsesbygninger, anmodes om ministerens kommentarer til at indføje en tilsvarende regel i forslaget § 55.

Der tænkes især på en begrænsning af retten til ophold ved beboelsesbygningen.

Ad spørgsmål 62:

En regel om, at færdsel og ophold ikke måtte finde sted inden for 150 m fra beboelsesbygninger i eller ved skovene, må antages at ville medføre en afspærring af de fleste større skove, hvor skovfunktionærboiger netop er placeret ved en vej i skovens udkant. Indføjelsen af en sådan regel må derfor frarådes.

Det må derimod anses for rimeligt, at der på lignende måde som ved strandbredderne er et areal omkring beboelsesbygninger, hvor almenheden nok må passere, men ikke opholde sig. Det kan derfor foreslås, at der i loven indføjes en hertil sigtende bestemmelse, hvorefter ophold ikke må finde sted inden for 50 m fra beboelsesbygninger.

Spørgsmål 63:

I vedlagte henvendelse fra Københavns Magistrat ønskes følgende undtagelsesbestemmelse indsat i lovforslagets § 55, stk. 2, 1. punktum: „... samt skovarealer, der af en landvæsensret er fastlagt som beskyttelsesområde omkring vandindvindingsboringer“. Ministerens kommentarer udbedes.

Ad spørgsmål 63:

I relation til de offentlige skove indeholder lovforslaget ikke realitetsændringer i forhold til den nuværende tilstand. Københavns Magistrats plantninger omkring vandindvindingsboringer har hidtil næppe kunnet volde problemer. I betragtning heraf og af, at Magistraten fortsat vil kunne rette henvendelse til fredningsnævnet om undtagelser fra lovens almindelige regel, kan man ikke anbefale, at der i loven gøres undtagelser for den beskrevne særinteresse.

Spørgsmål 64:

Under henvisning til forslaget § 55 anmodes om en redegørelse for det økonomiske ansvar for brandskader, tilsvining og ødelæggelser, der opstår på grund af offentlighedens færden i skovene.

Ad spørgsmål 64:

Der foreligger ikke opgørelser over ulem-

per ved almenhedens færdsel i det betydelige antal private skove, hvortil der hidtil har været adgang, og heller intet konkret materiale om omfanget af brandskader. Det ser imidlertid ud til, at brandskaderne hidtil væsentligst har ramt den ikke særlig værdifulde skovbestand, sædvanligvis yngre nåletræsbeplantninger eller lav, ældre nåleskov af ringe kvalitet. I overensstemmelse hermed er det kun et fåtal af skovejere, der har tegnet brandforsikring for deres skovejendomme, og hvor en sådan forsikring er tegnet, drejer det sig efter de foreliggende oplysninger næsten udelukkende om en forsikring for genplantningsværdien. Ministeriet vil under forudsætning af, at de fornødne midler kan stilles til rådighed af bevillingsmyndighederne, være indstillet på, såfremt skovejerne fremsætter ønske herom, at udrede udgifterne til sådanne sædvanlige brandforsikringer af skovene. Efter et helt groft skøn skulle en forsikring af de private nåleskovsarealer, der berøres af lovforslaget, omfatte 150.000 ha. En udgift til brandforsikring heraf i Dansk Plantageforenings Forening ville formentlig andrage 1 kr. pr. ha, således at det samlede præmiebeløb ville blive på 150.000 kr.

Med hensyn til tilsvining og ødelæggelser påregner man ikke, at det vil finde sted i øget omfang ved lovens gennemførelse. Man vil fra ministeriets side foretage eller anmere til oplysningskampagner med henblik på forståelsen af betydningen af en hensynsfuld optræden i naturen. Samtidig vil man, såfremt bevillingsmyndighederne kan stille de fornødne midler til rådighed, være indstillet på at afholde de udgifter, som ejerne selv i vidt omfang har afholdt hidtil, til anskaffelser og opsætning af affaldskurve og poser samt til skiltning.

Med hensyn til tømninger af poser vil man rette henvendelse til de kommunale vejvæsener om disses overtagelse af arbejdet hermed.

Man vil i øvrigt holde disse spørgsmål under observation, således at der kan gribes ind, såfremt uheldige tendenser skulle vise sig.

Spørgsmål 65:

Ministerens kommentarer udbedes til det i vedlagte henvendelse fra Friluftsrådet anførte med relation til forslaget § 55.